

Postbus 6146
3130 DC Vlaardingen
06 24 52 19 69
ING Bank 3533795
info@stichtingsovata.nl
www.stichtingsovata.nl

Reisverslag

Holland - Roemenië / SOVATA v.v.
oktober 2009

Op zondag 25 oktober zijn wij direct na aankomst in Sovata naar het Kinderhuis van Broeder Csaba gegaan om de door Stichting OostEuropa Zending getransporteerde dozen te tellen en te sorteren op soort. Dit is nodig om de volgende dagen de hulpgoederen volgens de gemaakte planning te kunnen uitdelen.

Maandag om 08.00 uur staat het eerste bezoek gepland met juriste Evike. Zij is werkzaam op de juridische afdeling en onze contactpersoon bij de Gemeente. Zij heeft voor ons een aantal afspraken gemaakt o.a. met het hoofd van de scholen en met de burgemeester van Sarateni. Voorheen was Sarateni een onderdeel van de Gemeente Sovata, maar in 2004 is het dorp een zelfstandige Gemeente geworden.

Evike biedt SOS in het oude schoolgebouw aan de Petöfi een goede opslagruimte aan voor de opslag van dozen en voor het uitdelen etc. later in de week.

Als wij na het gesprek naar het gebouw gaan blijkt de ruimte uit twee delen te bestaan. In de linker helft staan pallets met pakken bloem.

Navraag leert ons dat de armen in het dorp van de EU per 24 oktober 2009 een pak bloem van 1 kg en 1 liter olie krijgen uitgereikt.

Onderweg naar het gemeentehuis hadden wij al op een gemeentebord een mededeling in het Hongaars en Roemeens gezien met circa 600 bij naam genoemde mensen erop.

Deze mededeling blijkt dus te gaan over de uitdeling van die bloem en de olie.

Voor het uitdelen zal er door de Sociale Dienst een lijst gemaakt worden met 50 namen, van gezinnen die volgens de Sociale Dienst van Sovata dringend kleding, schoenen, jassen, kinder- en babykleding en dekens nodig hebben.

Het aantal van 50 is gekozen naar de hoeveelheid goederen die wij bij ons hebben. Wij weten nog niet hoe groot de gezinnen zijn en wat de gezinssamenstelling is.

Wij denken dat er gemiddeld 4 à 5 mensen per gezin zijn en een dekendoos per gezin krijgen ze in ieder geval.

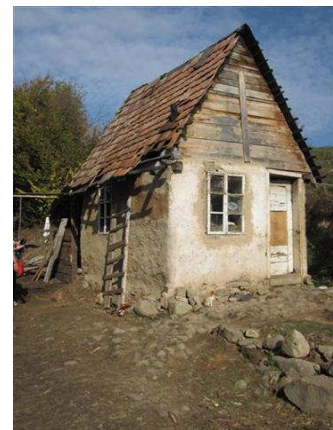
Afgesproken is om later in deze week een dag te prikken (afhankelijk van het kunnen informeren van deze mensen) voor het uitdelen.

Rond 11.00 uur wordt een bezoek gebracht aan de Lunga en de Căpeti. Op het bezochte deel van de Lunga zijn geen verontrustende situaties gezien en we gaan verder naar de Căpeti. Wij starten aan de noordzijde en gaan helemaal boven op de berg beginnen met ons bezoek. Wij lopen 40 minuten naar boven voor de 4 gezinnen die daar wonen. Alle gegevens van de gezinnen worden genoteerd. Na 20 minuten zijn we weer beneden en bezoeken ook daar alle huizen. In 1 huis is niemand aanwezig en niemand wist verder enige informatie te geven.

Op de Căpeti komen wij een man tegen die net met paard en wagen terugkwam van zijn werk. Het blijkt dat de man een geamputeerd been heeft als gevolg van ernstige suikerziekte. Een zelf herstelde prothese zat er om heen gebonden. Na het afdoen van deze prothese bleek de stomp al zwart te verkleuren en erg geïrriteerd. Wij gaan dit opnemen met Dr. Erzsébet om zijn situatie te verbeteren.

Het huisje van de ouders van Ildico is diep triest. Een gammel, tochtend en schimmelig hutje. De situatie in het naast gelegen hutje van het berenvrouwtje is niet beter, hier zaten een moederkip met kuikentjes in een kapot babybadje.

Het is al laat in de avond als de planning voor de volgende dag aangepast zal moeten worden en de gegevens voor de Căpeti in orde worden gemaakt.

Dinsdagochtend zijn wij weer bij Evike om de lijst op te halen. Wij krijgen een lijst met 56 namen. Het is niet duidelijk of het om 1 persoon of hele gezinnen gaat.

Na het gesprek gaat het team van SOS naar het kinderkuis om alle dozen met kleding voor heren en dames en kinder- en babykleding op te halen. Nadat de beheerder de deuren van de opslagruimte heeft geopend kunnen wij de dozen uit de bus halen. Deze dozen worden op soort en maat neergezet zodat uitreiken later in de week wat makkelijker zal verlopen.

Later in de middag de dozen gepakt voor een bezoek aan de Iliesi.

Als eerste stoppen we bij Tunde. Zij verteld dat zij na haar zwangerschapsverlof weer op de Naschoolse Opvang gaat werken. Thuis ontvangt zij nog steeds kinderen die zij bijles geeft en een lekkere maaltijd voorzet. Super !!

De rit gaat verder naar de Naschoolse Opvang. Wát een geweldig gezicht nu de nieuwe kunststof ramen en deur zijn geplaatst.

Wij gaan naar binnen en de kinderen staan vol verwachting te kijken wat er in de meegenomen dozen zit. Speelgoed, schoolmateriaal en hele grote knuffels. De meisjes zijn helemaal onderste

boven van de grote knuffels.

Ook de nieuw opgetrokken houtkachel wordt aan een inspectie onderworpen. De nieuwe kachel doet het geweldig en de warmte blijft nu lekker binnen het gebouw.

Na dit bezoek naar Sara van de huishoudelijke dienst van de school op de Iliesi om toegang te krijgen tot het schoolgebouw, door het late tijdstip is de school al gesloten. De dozen met speelgoed en schoolmateriaal worden afgegeven en natuurlijk worden ook hiervan foto's voor de sponsors gemaakt.

Aan het einde van de dag nog naar de sportschool om de dozen met sportkleding en winterjacks te brengen. Ook hier foto's gemaakt voor de sponsors.

Later op de avond wordt de planning gemaakt voor woensdag.

Op woensdag vroeg in de morgen eerst weer langs Evië. Tijdens het gesprek werd duidelijk dat donderdag, 29 oktober, uitdelen aan de 56 gezinnen niet haalbaar is. Het blijkt onmogelijk om al deze gezinnen op zo'n korte termijn te vertellen dat er voor hen kleding, schoenen, dekens etc. klaar zal staan. Wij vragen Evië of er wellicht iemand anders beschikbaar is binnen de Gemeente die bijvoorbeeld begin november de uitreiking van de goederen zou kunnen doen. Later blijkt ook dat niet eenvoudig te zijn. Bovendien hebben wij er geen goed gevoel bij omdat wij dan nog niet weten om welke mensen/gezinnen het gaat, hoe de situatie écht is, hoe zij wonen en waar, de gezinssamenstelling en het CNP-nummer van de identiteitskaarten. Het SOS-team besluit na te denken hoe dat op te lossen is en zullen Evië vrijdag voor ons vertrek naar Nederland informeren.

Om 8.30 uur hebben we een gesprek met het hoofd van de scholen in Sovata, mevrouw Kutí. Een van de SOS activiteiten is het hygiëneproject. Zij wil heel graag voor de klassen 1, 2, 3 en 4 starten met dit hygiëneproject. Mevrouw Kutí vindt het belangrijk met de jongste kinderen op de scholen te starten om het project een zeer goede kans te geven voor de langere termijn.

Per direct worden de gegevens van de schoolgaande kinderen van de zes scholen gegeven, zodat SOS zich ook klaar kan maken voor de start in april 2010.

Mevrouw Kuti vertelde dat de school op de Lunga gesloten zal worden omdat de butgetten voor de scholen en de gebouwen voor 2010 nul euro zijn. Heel triest.

De schoolgebouwen zijn redelijk in orde, behalve de school op de Iliesi. Op de school op de Iliesi is een waterpomp nodig om het bronwater in de drinkwaterleiding te pompen. Tevens is er een septictank nodig om het afvalwater op te vangen en de nieuwe toiletvoorziening te laten functioneren. Ook het dak van de school op de Iliesi moet gerepareerd worden. Het jaarbudget voor 2009 is al besteed aan andere belangrijke zaken.

Een ander probleem is de verwarming. Deze is op hout gestookt en per klaslokaal wordt verwarmd. Iedere schooldag om 3.00 uur in de morgen komt Sara om hout in de kachel te doen, zodat om 8.00 uur de warmte in het gebouw is. Overdag is Sara druk in de weer om het hout in hanteerbare stukken te hakken en zorgt er verder voor dat de school opgeruimd is. Een centraal gestookte houtinstallatie zou wenselijk zijn.

Verder wordt ons project tandheelkunde besproken. Het is binnen dit project de bedoeling dat de tandarts van Sovata de kinderen 1x per jaar controleert en zo nodig het gebit onderhanden neemt. Ook nu wil mevrouw Kuti haar volle medewerking verlenen aan dit project. Gestart zal worden in 2010 op de school op de Iliesi. Daar zijn 25 kinderen en als begin is dit goed te overzien.

We bespreken waar wij nog meer mee kunnen helpen en als laatste komt er nog een hele lijst met schoolmaterialen die hard nodig zijn. De conclusie van dit gesprek is: zeer goed, zeggen volle medewerking toe en wij hebben een heel goed gevoel van dit gesprek overgehouden.

Aan het einde van de ochtend snel terug naar de thuisbasis om de enveloppen met de voedselbonnen voor de Sarateni in orde te maken. Na de late lunch op pad naar de Sarateni om de enveloppen met voedselbonnen uit te reiken.

De start is helemaal bovenaan het gebied en we zien al direct dat er hutjes verdwenen zijn.

Na 3 gezinnen bezocht te hebben blijkt deze manier van werken niet de goede: te tijdrovend en onoverzichtelijk omdat er steeds meer mensen bij ons komen. Na overleg met elkaar lijkt het ons een goed plan om de Burgemeester van Sarateni, waar morgen een afspraak mee gepland is, te vragen om hulp. Wellicht kan de gemeente een lijst op het publieke bord hangen met namen van mensen die in aanmerking komen voor de voedselbonnen.

Zonder verdere problemen en met uitleg van Csaba aan de bewoners van de Sarateni begrijpen zij dat het allemaal anders verloopt. Wel gaven de bewoners ons te verstaan dat zij inmenging van de gemeente in de uitdeling niet zien zitten.

Later in de middag staat een bezoek aan het kinderkuis van Broeder Csaba gepland om een gesprek te hebben met Janos, de leider van het kinderkuis.

Voordat wij naar binnen gaan blijkt dat Broeder Csaba uit Deva aanwezig is om een aantal plannen voor het kinderkuis te bespreken. Het is uitzonderlijk dat wij Broeder Csaba zullen zien en spreken omdat hij veelal onderweg is naar alle kinderkuisen in Roemenië. Wij boffen dus. Janos stelt ons voor en wij geven een uitleg over de activiteiten en plannen van SOS. Wij krijgen een dikke glimlach en bij het afscheid geven wij hem een naamkaartje van SOS en vragen hem eens een kijkje te nemen op onze website. Dat zal hij zeker doen.

Met
Janos
gaan wij
naar
binnen
en gaan
met
hem in

gesprek over de 21 toegezonden fietsen van Wim waarvan er maar 12 zijn angekommen. Hoewel ze zeer blij zijn met de fietsen was het duidelijk dat Janos teleurgesteld was over het geringere aantal. In april komen er weer 23 fietsen bij.

Verder is nog besproken waar dringend behoefte aan is: Schoonmaakmiddelen, wasmiddelen, handzeep etc.

Na het gesprek gaan wij naar beneden om de dozen voor de kinderen te openen en natuurlijk worden er weer foto's van de blijde gezichtjes gemaakt. Wat een feest !!!

Donderdag morgen zijn wij weer bij Evike om samen met haar naar het Gemeentehuis van Sarateni te gaan. Wij worden prettig ontvangen door de Burgemeester en zijn staf. Aan de burgemeester wordt uitgelegd waar SOS voor staat, wat de activiteiten, de plannen en de werkzaamheden zijn op de Sarateni/Hostad. De Burgemeester luistert aandachtig en ook hij krijgt het naamkaartje van SOS en zal gaan kijken op onze website.

In Sarateni wonen circa 1700 geregistreerde mensen. Ook hier is veel werkloosheid en weinig of geen toekomstmogelijkheden. Geen industrie of bedrijven. Het is een voornamelijk agrarisch gebied.

Het Gemeentebestuur heeft de verantwoordelijkheid voor de school en beheert het budget. Het schoolbudget bedraagt voor 2010 nul euro !! Op deze school zitten in totaal 268 kinderen, waarvan 60 kleintjes op de crèche.

Het schoolgebouw blijkt een monumentaal gebouw te zijn dat valt onder monumentenzorg. Voor eventuele verbeteringen kan SOS niets betekenen omdat er vaste regels zijn ten aanzien van veranderingen en deze dan ook erg kostbaar kunnen uitvallen. Ruim € 48.000 zou al nodig zijn voor het vernieuwen van de ramen en de verwarming. De burgemeester vraagt SOS wel om schoolmaterialen.

Het volgende punt wat besproken wordt is het uitreiken van de voedselbonnen aan de 60 gezinnen op de Sarateni. Adél van de afdeling Sociale Dienst zal onze lijsten op het publieke bord hangen met de namen van de gezinnen die in aanmerking komen voor deze voedselbonnen. Afgesproken is dat ALLEEN aan de houder van het genoemde CNP nummer de enveloppe gegeven mag worden. Dus niet aan andere familieleden. Ook is afgesproken dat enveloppen van mensen die niet komen opdagen, daar niet meer wonen of overleden zijn teruggaan naar SOS.

Verder legt SOS aan de aanwezigen uit hoe het uitdelen van kleding, schoeisel, speelgoed, dekens etc. nu verloopt. Na onze uitleg stelt de burgemeester voor om een opslag/uitdeelruimte beschikbaar te stellen zodat de mensen naar het gemeentehuis kunnen komen om spullen op te halen.

SOS zal proberen om zogenaamde gezinsdozen te maken. Dit zou een geweldig goede manier zijn om deze arme mensen in alle rust de benodigde spullen te geven.

De Sociale Dienst van de Sarateni zal ook een lijst samenstellen met de armsten uit het dorp. SOS zal proberen ook voor deze mensen iets te kunnen betekenen in de vorm van een dekendoos, schoenen, voedselbonnen en wat kleding.

Burgemeester en Sociale Dienst tonen hun goede wil en beloven samen te werken met SOS. De gemeente zelf heeft geen of zeer weinig middelen om de armoede te bestrijden.

Na het bezoek aan de gemeente van Sarateni gaan wij op weg naar Dr. Erzsébet in het kleine ziekenhuis van Sovata.

Met Dr. Erzsébet wordt als eerste de voortgang van de aanbouw aan het bestaande ziekenhuis besproken. De gewijzigde plannen zijn nog niet goed goedgekeurd, maar de architect verwacht toch dat dit voor de Kerst 2009 zal gebeuren.

De nooddienst, een samenwerking van 5 huis/wijk artsen en oorspronkelijk opgezet door Dr. Erzsébet gaat met ingang van 1 november van start.

Sinds 1 oktober 2009 is er een nieuwe, door de overheid benoemde, interim directeur aangesteld in het ziekenhuis. Wij hebben kennis gemaakt met Dr. Irma Tar en haar verteld wat de activiteiten, de plannen en de werkzaamheden van SOS zijn. Ook aan haar is een naamkaartje gegeven en ook zij kan een kijkje nemen op onze website.

Na de kennismaking met beide artsen naar de hal om de dozen met medische hulpmiddelen aan hen over te dragen. Zij zijn zichtbaar blij met de meegebrachte medische goederen en ook hier worden de nodige foto's gemaakt.

Met Dr. Erzsébet is gesproken over de man die wij tegen kwamen op de Câpeti met een geamputeerd been. De man is een zware suikerpatiënt en blijkt niet de goede medische verzorging te hebben. Dr. Erzsébet zal de man in de komende week onderzoeken en proberen om met de behandelend arts in Tirgu Mures de suikerspiegel op orde te krijgen.

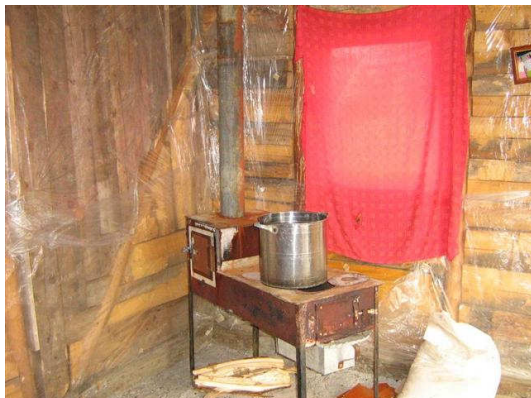
Geweldig dat deze man toch zijn werk probeert uit te oefenen ondanks de pijn en een heel slecht passende, zelf herstelde prothese. SOS blijft deze man volgen om te zien of wij verder nog hulp kunnen bieden. Dr. Erzsébet zal ons op de hoogte houden per mail.

De tweede situatie betreft een terminale vrouw die is opgenomen in het ziekenhuis. Doordat verdere behandeling geen zin meer heeft moet zij naar huis. Er is geen vervoer voor haar en Dr. Erzsébet zal haar de volgende dag met een auto naar huis laten brengen. SOS heeft haar een aantal voedselbonnen mee kunnen geven in de hoop haar problemen een beetje te verlichten. Heel triest.

Dr. Erzsébet heeft ons toegezegd een lijst met namen en adressen te sturen van zeer arme, voornamelijk oudere mensen, die niet of bijna niet meer naar buiten kunnen. SOS kijkt of er hulp geboden kan worden.

Uniformen voor artsen en verpleegsters zijn meer dan welkom !!!!!

Dan een bezoek aan de Vuilnisbelt. Wij tellen daar nog steeds vijf gezinnen. Wel troffen

wij een jong gezinnetje met een kindje (ca. 1 jaar) en een jonge vrouw aan die wij niet kennen. Mogelijk is het familie uit de omgeving. Iedereen, ook de visite, krijgt een dekendoos en wij beloven in april schoenen mee te nemen.

's- Avonds staat er nog een bezoek gepland aan de tandtechnici om de voortgang van dit project te bespreken. Het blijkt dat het aanleren van de nieuwe technieken voor het maken van ceramische tanden tijdrovend is, maar ook

kostbaar. De gebruikte materialen zijn duur en door de economische malaise hebben ze weinig werk van de toeristen. Het valt niet mee om onder deze omstandigheden inkomsten te vergaren. Zij zullen alle zeilen moeten bijzetten om nieuw werk binnen te halen.

Aan het eind van de avond komt de planning voor vrijdag nog aan de beurt en bespreken we hoe wij de uitdeling in november kunnen regelen.

Op vrijdag, de dag van vertrek, gaan wij naar Evike om haar op de hoogte te brengen van ons idee om van 18 t/m 21 november naar Sovata te komen voor het uitdelen van de hulpgoederen. Tevens wordt afgesproken hoe dat gaat gebeuren.

Als laatste brengen wij nog een bezoek aan de Câpeti om de eerder geselecteerde gezinnen de beloofde spullen te brengen. Door Janny en Coby is er al een lijst aangelegd van dingen die daar nodig zijn.

De man met het geamputeerde been is gezegd dat hij begin komende week contact op kan nemen met Dr. Erzsébet. Zij zal hem verder helpen de problemen rond zijn suikerziekte te verlichten.

Tussen al de genoemde activiteiten door heeft Coby in het kader van ons Project Gezinshulp de nodige gezinnen bezocht. De huisbezoeken aan gezinnen die onze speciale aandacht hebben wordt zoals altijd met veel liefde en inzet door haar gedaan. Coby is binnen SOS dé persoon die twee maal per jaar de gezinnen bezoekt en beoordeelt wat er nodig is of waar behoefte aan is.

Natuurlijk is zij volledig op de hoogte van de situaties en problemen die zich binnen deze families afspelen. Bij het ene gezin is ondersteuning op medische gebied nodig terwijl bij het andere gezin gezorgd moet worden dat de kinderen naar school kunnen. Voor de oudere mensen wordt bijvoorbeeld gezorgd voor hout voor de kachel en extra voedselbonnen. Naast deze aandacht krijgen de gezinnen ook kleding, schoenen, baby- en kinderkleding, jassen, incontinentiemateriaal en hygiëneproducten.

Rond 12 uur gaan wij op pad richting Nederland en komen 's avonds aan in Oradea voor de overnachting. De reis terug wordt gebruikt om over alles wat wij meegemaakt hebben van gedachten te wisselen en op papier te zetten.

Wij kunnen spreken van een geslaagde reis en al moeten wij in november nog een keer naar Sovata om het uitdelen van de door u beschikbaar gestelde goederen af te ronden, wij hebben er een goed gevoel aan overgehouden. De bevolking van Sovata en wij van SOS willen iedereen heel erg bedanken voor alle hoop, liefde, warme spullen en ondersteuning.

Alleen met uw hulp heeft dit werk een mooie toekomst!